

Január végén rendezik a 21. Szivárványbált

Nem véletlen, hogy a keresztény-konzervatív értékek mentén politizáló Sebastian Kurz alakíthat kormányt Ausztriában. Bécsben járva olyan mértékű hatását tapasztaltuk a migrációnak és a homoszexualitásnak, hogy az talán még a hazai liberális szavazótábor egy részét is észhez térítené.

Conchita országa?

Egy helyi családnál vendégeskedtünk, akik 15 éve élnek Bécsben. Az édesapa Németországban nőtt fel, az édesanya pedig Nyíregyházáról származik. A családban három gyermek van, közülük mindenki Magyarországon született, és a család is ott kezdte életét. A férj nemcsak a feleségébe, de az ottani kulturális életbe és őszinte baráti közösségbe is beleszeretett, amihez hasonlót nemigen tapasztalt szülőhazájában. Az irodalmi körök annyira vonzóak voltak számára, hogy hamar megtanulta a nyelvet. Hogy elartsa családját, zenészi ambíciót feladva Pozsonyban talált munkát és ekkor döntöttek úgy, hogy Bécsbe költöznek.

Gondoljunk csak egy pillanatra bele, lassan négy évvel ezelőtt nyerte meg Conchita Wurst az Eurovíziós Dalfesztivált. Biztosan emlékeznek, a szakállas nő. Egy nemzetközi megmérettetésen ő lett a képviselője országának, a tolerancia szimbóluma. Az akkori szocialista kormányfő gratulált neki, a most kormányra kerülő FPÖ viszont nem. Talán elindul egy lassú változás, de a helyzet különösen aggasztó.

Bécsben a pompás utcadíszek között már az egyszerű járókelőnek is feltűnik, hogy nagyon sok a melegpár. Persze közöttük is van különbség, az egyik diszkréten egymás mellett ülve beszélget egy kávézóban, a másik nyilvánosan simogatja egymást, feltűnést keltve. Képzeld el, van egy 12 nyelvre lefordított oldal, ami Bécsset, mint a homoszexualitás fellegvárát mutatja be. Az oldalról ingyenesen letölthető egy 50 oldalas dokumentum, ami segíti a tájékozódást mindenféle lokálok, bárók és rendezvények között a lehető legteljesebb természetességgel. Kiderül ezekből az is, hogy majdnem öt nagy nyilvános rendezvény lesz az évben, 2019-ben

A tolerancia diktatúrája

Írta: Széplaky Bálint

2018. január 18. csütörtök, 06:57 -

pedig az Europride-ra készülnek, amit természetesen Conchitával reklámoznak.

Vendéglátóinknál a kisebbik fiú panaszolta el nekünk, hogy amikor napokig tartó melegfesztivál volt a városban, a körúton teljesen megbénult a közlekedés. Nem tudott eljutni az iskolába. Érdekes kérdést vetett fel: ezek fene nagy szabadságukban miért korlátozzák mások szabadságát?

Fiú osztálytársak nélkül

A 19 éves nagylány sokat panaszkodott arról, hogy nincsenek fiú osztálytársai a bécsi művészeti gimnáziumban. Egyszerűen hiányzik a tesztoszteron. Megdöbbenő volt hallgatni elbeszélését. Városi közös sétánk alatt éppen összefutottunk meleg osztálytársával, akit egyébként szeretettel üdvözölt. Ez az eset nagyon jól mutatta, hogy mint embert nem ítéli el a melegeket, csak egyszerűn borzasztó egy olyan környezetben élni, hogy már alig találni életerős fiatalot, és ami még rosszabb, hogy kötelező normálisnak tekinteni ezt az elhajlást, ezt a devianciát, ami lényegében a tolerancia diktatúrája.

A diákok körében, az egészséges párkapcsolatban élők között nem engedélyezett a szeretet és a vágy kifejezése, azt viszont el kell tűrni, hogy a meleg párok simogatják egymást, sőt mi több, aki ezt nem fogadja el, az megbélyegző és kirekesztő.

Ezzel a lánnyal nem egyszer fordult elő olyan, hogy a bulikban igyekeztek rávenni, ő is játszadozzon azonos neműekkel. Hiába bújt ki ezekből a helyzetekből, a tolerancia zászlaját lobogtató társai kiközösítették, mondván, ha ebben nem tart velük, akkor nem is tud igazán bulizni.

Azonban a legmegdöbbentőbb történet ebben a témában a következő volt: áthívta magához osztálytársait születésnapja alkalmából. Vidáman játszottak, beszélgettek, mígnem erre a kérdésre terelődött a szó. Mikor elmondta, hogy nem helyesli a homoszexualitást, és más követendő mintát kellene a fiatalok elé állítani, osztálytársai elkezdtek ezért piszkálni, sértő

A tolerancia diktatúrája

Írta: Széplaky Bálint

2018. január 18. csütörtök, 06:57 -

szavakkal illetve őt. Nem fogadták el véleményét és erőszakkal meg akarták változtatni gondolkodásmódját, gyűlöletnek tekintették azt, amit mondott. Kétségbeesetten szaladt édesanyjához. Saját születésnap buliján az áthívott vendégek eddig feszítették a húrt, pedig ő senkire semmilyen sértőt vagy bántót nem mondott, csupán saját értékeit képviselte. Ez volt a bűne. Szülei végül az utolsó másfél évre kénytelenek voltak magániskolába adni.

Párhuzamos társadalom hazánktól néhány kilométerre

Ma tizennyolcszor annyi külföldi ember él az osztrák fővárosban, mint 1961-ben. A bécsiek 35 százaléka külföldön született, és minden második fővárosi migrációs háttérrel rendelkezik, tehát vagy Ausztrián kívül született, vagy egyik szülője külföldi születésű – derül ki az osztrák főváros vezetése által készített friss felmérésből.

Az állami iskolákban óriási a törökök és szerbek, valamint az új bevándorlók aránya. Bécsben néhány erősebb gimnáziumot kivéve, ahová nem tudnak tudás alapján bekerülni általában a külföldi származásúak, az állam pénzén tanítják őket, miközben egy jelentős részük segélyekből él. Eközben pedig magániskolákba kénytelenek íratni az osztrákok saját gyermekeiket. Vendéglátóink különösen nehéz helyzetben voltak, hiszen a magániskolákba viszont tényleg csak osztrákok kerülhetnek be, komoly küzdelembe került, hogy az utolsó másfél évre átvegyék.

Az általános iskolában teljesen természetesnek számított, hogy késsel és boxerrel jártak a törökök és a szerbek, továbbá mindennaposak voltak a komoly fenyegetések és a lányok fogdosása. A család nagylánya elmesélte nekünk, hogy néhányszor találkozott iskolán kívül egy szimpatikus török fiúval. Elkezdtek járni, de aztán a lány úgy döntött, nem szeretné folytatni a kapcsolatot. Mikor ezt elmondta a török fiúnak, az úgy reagált, hogy mivel ő nem akar szakítani, ezért járnak tovább. Kis ízelítő egy másik kultúrából: nem tudta elfogadni, hogy a lány ott akarja hagyni. Olyan különbségek ezek, amelyeket lehetetlen áthidalni.

A lány ezután került művészeti iskolába, ahol mint írtuk, nem igazán találkozott jó kiállítású, férfias fiúkkal. Persze, nem szabad általánosítani, de akkor is az a helyzet, hogy erőszakos, a férfi felsőbbrendűségének hitében élő vagy elnőiesedett fiúkkal volt körülveve egész

A tolerancia diktatúrája

Írta: Széplaky Bálint

2018. január 18. csütörtök, 06:57 -

serdülőkor alatt.

A majdnem barátok

A családi asztalnál sokat beszélgettünk arról, milyen Bécsben élni, milyenek is az osztrákok az erősen jelenlévő homoszexualitás és nagy számú bevándorló közepette. Erre a kérdésre a család a majdnem barát kifejezéssel válaszolt. A férj, a feleség és a gyerekek is azt élik meg Bécsben, hogy csak majdnem barátaik vannak, akikkel a hétköznapi dolgokról el lehet csevegni, de személyes témákat nem szabad érinteni. A bejárónőjükről például tíz év után derült ki, hogy magyar származású, ráadásul az édesanyáéhoz egész közeli településen nőtt fel. Az édesapának van egy társasága, akikkel több mint tíz éve rendszeresen összejárnak, házaikban kölcsönösen vendégül látják egymást. De szigorúan csak a zene a téma, jóízűen borozgatnak, mintha barátok lennének, de nem is tudnak igazán a másik családjáról, nem ismerik egymás életének történetét. A helyzet az, hogy sokszor azt élik meg, érdekből barátkoznak, és ha egyszer segítenek valamiben, azt megjegyzik és várják cserébe a viszonzást. Ezzel szemben, ha Magyarországra jönnek és valakinél vendégeskednek, akár egészen rövid ismeretség után is nagyon személyes légkör tud kialakulni.

Azért az nagyon megnyugtató érzés volt, hogy vasárnap a magyar misén nem fértünk be a templomba. Öröm volt látni, hogy a kinti magyarok tartják a hitüket és biztos fogódzót keresnek ebben a felfordult világban.

Más megoldás ugyanis nincs. Sebastian Kurz és kormánya is feltehetőleg ebbe az irányba próbálja majd elvinni Ausztriát, de hogy nem lesz könnyű dolguk, az egyszer biztos.

Széplaky Bálint